

El 'Far-West' a Mallorca

L'únic poblat de Far-West a l'est de l'Atlàntic. És igual que Texas-City, El Paso... o qualsevol altre poblat que ens mostren les pel·lícules. No hi manca res: xèrif, saloon, bancs, vaquers camorristes, indis salvatges...i, és clar, les alegres nines del Can-Can. Tot això és El Dorado-Magalluf.

Les emocions del salvatge oest es poden viure a El Dorado.

JUAN CELIA

El primer que es pensa quan se sent parlar d'El Dorado és que es tracta d'un muntatge d'anar per casa de cartó pedra, com la reconstrucció de poblats de l'oest americà que es feien a Almeria per rodar-hi els famosos *spaghetti-western*. Greu error. No hi ha res de cartó pedra a El Dorado. Tots els edificis (en total en són 29) estan construïts exactament a

l'igual que els originals. O almenys s'han fet "tal i com ens els mostren les pel·lícules", com diu Josep Darder, el director d'El Dorado.

VIURE EL 'SALVATGE OEST'

Totes les cases, perfectament reproduïdes (més de 1.000 milions en inversió) s'arrangieren als dos costats

d'un ample carrer on té lloc l'espectacle. El *show* té una durada variable, però sempre entorn de l'hora i mitja. Pel mòdic preu de 1.200 pessetes es pot assistir a un autèntic dia al *salvatge oest*. Davant del públic es van desenvolupant les seqüències típiques de pel·lícules de pistolers; l'atrancament al banc i posteriorment persecució dels dolents per part del xèrif que sempre

acaba victoriós, l'atac al poblat dels malvats *indis*, que finalment seran vençuts per tots els *vaquers*; baralles diverses entre camorristes a la cantina i al *saloon*; i, per descomptat l'inevitable duel entre mitjà dotzena de despiesats assassins a sou contra l'heroic xèrif del poble, que, caldria sinó, acaba amb tots gràcies a la destresa amb el *Colt-45*.

Totes aquestes actuacions prenen vida gràcies a més de 40 empleats, bona part d'ells especialistes cinematogràfics que han treballat en un bon nombre de pel·lícules d'acció com a extres, tots ells veterans de les caigudes des d'un cavall al galop, o bé de llançar-se des d'un segon pis per a caure *mort* al mig del carrer, després de rebre un tret del xèrif o de dissimular les famoses baralles del *saloon*.

Els especialistes disposen, per a donar més realisme a l'espectacle, de tot un muntatge d'efectes especials que no té res a envejar als de les pel·lícules. Tot un entramat de tubs d'aire comprimit sota el carrer o dins de les parets de les cases, permet que quan es disparen les armes, de salva naturalment, sembli que reboten les bales; o bé que certs objectes, com ara pots o ampolles, es rompin com si de veritat haguessin estat tocats pels trets dels especialistes.

Tots els efectes especials, com també la decoració-ambientació del poblat, ha estat possible gràcies a José Maria Alarcón, conegut especialista d'efectes especials i decoració de pel·lícules, i que han participat, entre altres produccions a la famosa *Alien*.

UN DIA DE FANTASIA

Quan s'entra en El Dorado, el visitant es veu immediatament transportat a un món de fantasia on, sobretot els més petits, poden disfrutar de tot un dia sentint-se dins la pell de, per exemple, Billy The Kid.

L'entrada al poblat es fa a través de la reproducció exacta d'una estació de tren, es la *Railroad Station*.

Si es comença a recórrer el poblat pel costat dret, el visitant troba el *Saddles & Garments*, on pot comprar tot el necessari per al cavall, si en du, o bé deixar-lo esta-

cionat al *Livery Stable*, just a la vora del *corral*.

Per a comprar tot el necessari per a passar un dia al poblat hi ha el *General Store*, just al costat de la *Land Office* i el negoci del *Photograph*, que sempre està disposat que el visitant pugui endur-se'n un record en forma de foto de la seva cara a un cos d'un *vertader indi de la praderia*, o de *xèrif*, o de *corista*... L'oficina del *xèrif*, aferrada a la *jail*, dóna la necessària tranquil·litat als pòstolers per un dia.

Un hotel per fora és, realitat per dins, un control de part dels efectes especials que s'utilitzen durant el *show*, com també magatzen i vestuari per als especialistes. El que si que de veritat és el *restaurant-grill*, on per un preu mòdic, 570 pessetes, es pot menjar una reparadora combinació de carns torrades. Al seu costat, trobem l'estrella del poblat, el *saloon*, una increïble, pel que té de perfecta, reproducció del típic saló del poblat de l'oest, on per no faltar no falta ni l'actuació de les coristes del *Can-Can*.

Si es prefereix una plàcida conversa, en lloc de la moguda del *saloon*, el *Tea House* és l'ideal. Seguint el recorregut, en forma ascendent pel costat dret, trobam l'edifici del *Daily Chronicle* i, uns metres més enllà i sobre un petit turonet, la *Church*, on és dubtós que els temorosos de Déu puguin donar conhort a la seva ànima pecadora, perquè no és segur que estigui consagrada. No es pot tenir tot, però això sí, és tan perfecta que no té res a envejar a aquella que apareixia a *La casa de la pradera*.

Invertint el sentit de la marxa i passant a l'altre costat del poblat, trobam la *funerary*, de la qual val més passar de llarg i aturar-se a la taverna *Silver Dollar*, on, si la calor comença a ser insuportable –i sempre ho és a les àrides terres del *Far-West*, es pot

donar gust a la gargamella amb un bon *bourbon* o una fresquíssima *beer*.

Una *barver shop*, sense barber que talli els cabells, dóna pas a una molt real *Icer Cream Parlor* que serveix deliciosos gelats. Un *bank* preparat per a ser assaltat serveix, a l'igual que l'*hotel*, per a guardar part de les instal·lacions dels efectes especials. Seguidament, hi ha un *market*, on s'aparquen les carretes i diligències que passen els visitants al llarg de tot el poblat.

Passat el mercat, una luxosa construcció destaca sobre les altres: és l'*amusement hall*, o casa de senyorettes, si bé s'ha de dir que a l'interior en lloc de sol·licites professionals de l'amor, hi ha un complet restaurant a la carta destinat a aquells que volem alguna cosa més que la que ofereix el *grill*.

Com passar un dia a l'oest sense comprar autèntica -encara que només sigui per l'ambient- roba vaquera seria un pecat, per això hi ha la *clothing house*, on a preus competius el visitant es pot vestir com un autèntic Buffalo Bill. Una *firehouse*, que en realitat és un magatzem, dóna pas a la *Indian Arts*, per comprar tot el relacionat amb el indis: roba, plomes, etc.

Quan s'arriba a la *gun shop*, els més petits no resisteixen la temptació de fer comprar als papàs una *Colt-45* amb la seva corresponent cartutxera, i així convertir-se en un complet pistolero. Inclús els més grans poden adquirir perfectes reproduccions del llegendari *Colt*, unes 6.000 pessetes segons el model, o bé del no menys famós *Winchester*, per unes 10.000 pessetes.

Finalment, una *Blacksmith*, on els més de 40 cavalls d'El Dorado els posen les ferradures, posa fi al recorregut per al *far-West* mallorquí.

Miquel Payeras